

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi poli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr., za četrt leta 90 kr. pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld. 20 kr., za pol leta 2 gld. 20 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr. nov. den.

~ V Ljubljani v sredo 8. julija 1863. ~

NOVICE

prečastitim svojim prijatlom

5. julija 1863.

Ko smo 5. julija 1843 zagledale beli dan v silnem strahu, kako neki se nam bo drobni stvarci godilo, kadar pojdemo po svetu, pač se nismo nadjale, da bomo kadaj vredne tolike časti, kakoršna se nam je skazala 5. dne t. m.

Bil nam je to véliki dan, sveti dan!

V spomin dvajsetletnice naše slavili ste nam vrednika našega tako, da so nam solze veselja oči zalivale in se nam je srce v neznani milini topilo, ko smo v duhu bile v čitavnici ljubljanski v nedeljo zvečer, pa smo vidile zbranih toliko domoljubov in domorodkinj ne samo iz bele Ljubljane, temuč tudi iz mnogih drugih krajev slovenske domovine naše, — ko smo vidile dragoceni dar, ki mu ima zastava biti žive ljubezni njegovega naroda, — ko smo slišale presrčne govore, s katerimi se je spominjalo delavnosti njegove, in smo čule sladke pesmi, s katerimi se je obhajala národna slovesnost, in še dalje ko smo slišale prelubeznjive pozdrave, ki so mu došli v spomin tega dneva iz Prage od prvakov naših Palackega in Riegerja, iz Zagreba od slavnega odbora za svečanost Cirilovo in Metodovo, od rojakov naših iz Dunaja, od slavnih čitavnic iz Celja, Trsta in Gorice, — ko smo v zboru čule očitno čitati mili spominek, ki ga je s tako presrčno besedo postavil zagrebški „Pozor“ našemu vredniku, in smo zvedile še o mnogih drugih pozdravih, ki jih je pismeno prejel in da mu je ravno ta dan poslala občina Radoslavska iz Štajarskega diplom častnega srenjčana.

Radost popisati, ki smo jo čutile ta večer, preuboga je naša beseda; al ne bil bi tudi tak popis spodoben v tem trenutku, v katerem hvaležnost naša nadvladuje vse druge občutke.

Hvala, presrčna hvala vsem Vam prijatlom in prijaticam našim, bližnjim in daljnim: to je edina beseda, ki jo moremo izustiti danes. Ako pa se spolnuje, kar smo pohlevne pele leta 1845:

Nepomenljivo leží nevažna pèška na grivi,

Nekem otroku iz rok padla nevedoma je;

Kliti začne, — naraste drevó, se kroži, se širi,

Krona mu prostrè se v zrak, — jablan na grivi stoji!

Je to Tvoja zasluga, narod mili! Bog Te živi!

Gospodarske stvari.

Poglavitne bolezni sadnega drevja.

Iz Franc Jost-ove sadjoreje.

(Dalje.)

5. Drevesna sušica.

Ta bolezen se na drevju po suhih vršičih in suhih vejah razodeva; največkrat se nahaja na starih drevesih. Te bolezni je navadno kriva slaba pa topla zemlja, kjer drevesa rastejo, ali pa jako pokvarjene korenine, ktera se pa po pomlajenji drevesa za nekoliko časa odvrne.

Ce je drevo še mlado, se mu dostikrat pomaga, če se mu veje precej skrajšajo, ali če se na kak bolji kraj presadí, ali pa če se mu zemlja nekoliko zboljša. —

To pomaga pa le takrat, kadar ni bolezen še do vrha prikipela.

6. Drevesna uduha v soku.

Ta bolezen se prične, kadar drevo soka pristojno ne posrka, da se ga na kakem kraju preveč nabere, kjer zastaja in se sčasoma popolnoma spači in tako spridi, da jame drevo hirati.

Najbolj zdrave in najurniše rasteče drevesa so tej napaki podvržene, kar se iz tega spozná, če na drevesu le veje in mladike hobotajo in kar borne fige ne donajajo. Kriva te bolezni je največkrat vlažna zemlja in zamolkel kraj, prehudo gnojenje in napečno obrezovanje pri cepljenji mladih dreves. Le mladim presajenim se zná tako-le pomagati: Če je te bolezni vlažnost kriva,